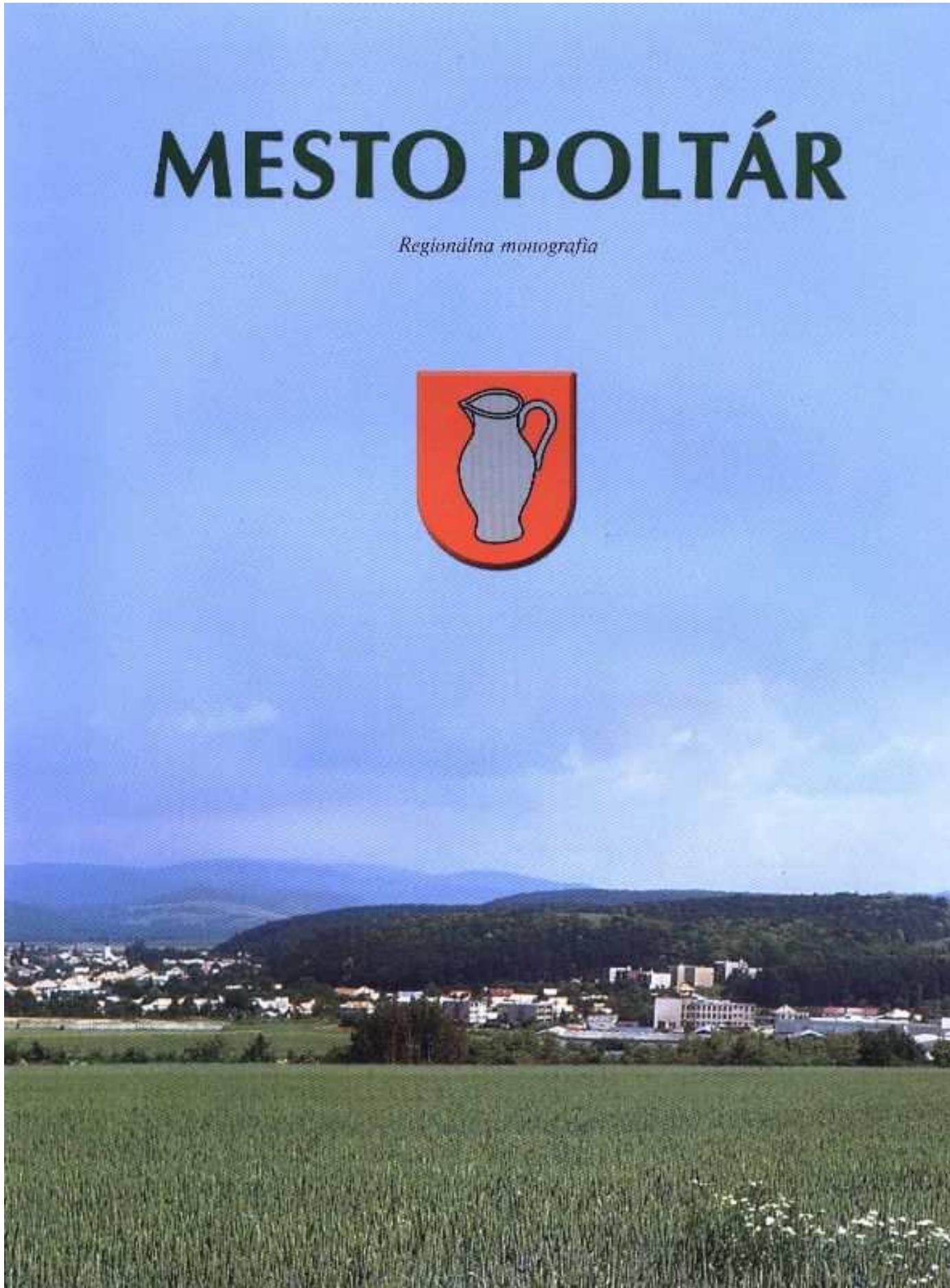

MESTO POLTÁR

Regionalná monografia

Mesto Poltár

Regionálna monografia

Vedecký redaktor: prof. Dr. h. c. PhDr. Július Alberty, CSc.**Výtvarný redaktor a grafická úprava:** Jaroslav Badinka**Jazyková úprava:** prof. PhDr. Zdenko Kasáč, CSc.**Koordinátor za MsÚ:** Edita Klembasová**Autorský kolektív:**

prof. Dr. h. c., PhDr. Július Alberty, CSc.

PhDr. Jozef Drenko

Mgr. Vojtech Imre

prof. PhDr. Zdenko Kasáč, CSc.

Ing. Jozef Kobza, CSc.

prof. PaedDr. Vojtech Korim, CSc.

doc. PaedDr. Gabriela Korimová, PhD.

Ján Koršó, primátor mesta Poltár

prof. RNDr. Ján Košťálik, DrSc.

Mgr. Jaromír Krško, PhD.

prof. PhDr. Šimon Ondruš, CSc.

PhDr. Ondrej Ožďáni, CSc.

prof. RNDr. Ján Salaj, DrSc.

doc. PhDr. Tibor Sedlický, CSc.

PhDr. Ján Žilák, CSc.

Recenzenti:

Prof. PhDr. Ján Fiandra, DrSc., Ing. Daniel Žilák, prof. PhDr. Pavel Martuliak, CSc.

Na vnútornnej strane obálky mapa Zvolenskej župy od Samuela Mikovíniho (rodáka z Turičiek, 1686 – 1750) je reprodukciami z 2. časti 5-zvěžkového diela Mateja Bela Notitia Hungariae novae historico-geographica (Viedeň 1736) zo zbierkového fondu Literárneho a hudobného múzea ŠVK v Banskej Bystrici, ev. č.; I. – 10 399.

Fotografie: archív Mestského múzea, farebná príloha Jaroslav Badinka.

Pre mestský úrad v Poltári vydal v roku 2002 FOTO Badinka, s. r. o. ZVOLEN

Tlač: Koprint, s. r. o.

© Mestský úrad Poltár – 2002

I S B N: 80 – 968830 – 2 – X

2. Chotárne názvy Poltára, Slanej Lehoto a Zeleného

2. 1. PRVOTNÉ A DRUHOTNÉ POMENOVANIA

Pre orientáciu ľudí v prírodnom prostredí bolo potrebné pomenovať najbližšie a najvýraznejšie objekty – vrchy, kopce, prepadiská, údolia, doliny, rieky, potoky, pastviny a pod. Tieto v priebehu dlhodobého vývinu ustálené prvotné pomenovania neraz obsahujú veľmi starú slovnú zásobu, ktorá sa už nevyskytuje v spisovnom jazyku, ba ani v nárečí. Preto ich pokladáme za cenný zdroj pre výskum histórie jazyka.

Postupom času sa začínajú rozvíjať v ľudských komunitách majetkovo-právne vzťahy, ktoré vznikajú rozdenením si územia obce medzi jej obyvateľov. Okolie obce (chotár) zahrňa množstvo menších celkov a navonok chotár obce vstupuje aj do vzťahov s chotármami susedných obcí. Jednotlivé majetky sa musia navzájom odlišiť a identifikovať, preto dostávajú vlastné názvy aj menej významné a menej výrazné geomorfologické objekty – skaly, stromy, porasty, časti dolín, lesa, ornej pôdy, lúk a pod. V tomto prípade ide o druhotné pomenovania objektov. Takéto názvy vznikajú anonymne v konkrétnych ľudských komunitách, ale môže ich dať aj majiteľ, prípadne úrad alebo príslušná inštitúcia.

Motivácia pomenovania býva rôzna, o tom názorne svedčia aj chotárne názvy Poltára a okolitých obcí – vyjadrujú tvar, výšku, farbu, vzhľad alebo vlastnosti objektu priamo – Čiertas!, Machuľina, Močar, Klinčok či nepriamo (metaforicky) – Kozí chrbiet, Líšcie diere. V terénnom názve sa môže uplatniť aj charakteristický porast objektu – Agáčoš, Brezine, Smrečina, lokalizácia objektu vzhľadom na iný, dominantný objekt – Pot cinterínon, Pot stareň hájon, Za húne, Pri hrabe, prípadne vlastníctvo objektu (meno majiteľa – súčasného, predchádzajúceho, meno rodiny – tzv. meno domu) – Lacove doľina, Bránov vrch Baratouskuo, Bíska, Kňazouka, Barabáška, Mekišove kút, Cirkeuná zem, územná príslušnosť k obci – Lahocká stráň, V zelenienskon, V pondieuskon a pod.

Staré podoby jednotlivých chotárných názvov sa najlepšie zachovali v donačných listinách a v majetkových protokoloch. K najstarším historickým dokladom zachytávajúcim chotárne názvy patria tiež cirkevné vizitačné protokoly. Tie obsahujú mnoho chotárných názvov zapísaných buď v priamej lokalizácii, alebo nepriamo, vo vzťahu k inému objektu.

Dôležitým medzníkom mapovania a zapisovania chotárných názvov bolo obdobie reformných snáh Jozefa II., ktorý nariadił súpis všetkých majetkov v Uhorsku a ich zakreslenie do máp. Je pochopiteľné, že zverejnenie majetkov sa stretlo s nevôľou a odporom zemianskej a šľachtickej vrstvy, pretože podľa majetku museli platiť dane. Preto na popud týchto vrstiev došlo po smrti panovníka k hromadnému páleniu máp a pozemkových listín z tohto obdobia (Janšák, 1962).

V druhej polovici 19. storočia vznikajú nové mapy (tzv. nezjednotený operát), ktoré obsahujú aj chotárne názvy. Zápisu vznikali v čase silnejúcej maďarizácie, zapisovali ich geodeti, ktorí zvyčajne nepochádzali z danej oblasti a jednotlivé chotárne názvy získavali od domáčich obyvateľov, ktorí ich uvádzali len v nárečí, pretože jednotný spisovný jazyk ešte neboli rozšírený. Došlo tu teda ku kríženiu viacerých jazykových vplyvov, ktoré sa odrazili vo výslednej podobe chotárných názvov v jednotlivých mapách. Skomolené zápisu v starších listinách a mapách vznikli aj v dôsledku kríženia rozličných pravopisných princípov v maďarčine (zložkový princíp pravopisu) a v slovenčine (diakritický pravopis).

2. 2. Z HISTORICKÝCH PRAMEŇOV

Získali sme tri historické pramene. V dokumente z roku 1841 sa nachádzajú tieto chotárne názvy Poltára: Do Pototsku, Visej Dedini, Na starí háj, Siróki, Ortáse, Pri velkom Jarku, Pod starí háj, Na Záhumni, Mocsar, Franko Hum, Viszelice, Csevitze, Hrinda, P. Mosztyi, V jausovinách, Pod Zajatskom, Szirota, Machulina, Tóve, Za prékopó, Za Pazsitó, Za vodó, Vadoska, Krepe, Nadom Mlinom, Viholom oldale, Nad Konopnyiste, Visné lúke, Vihola.

Mladší historický prameň (Poltári és Sós Lehota Irtványok) pochádza z roku 1850 a obsahuje tieto chotárne názvy: Brezini pod hájiki, aj v zápise Brezini pod Hájiki, Brezini od Hrepe, Brezini od rásztoki,

Brezini za Kozí hrbát, Hrepe, Nyisné prídauki, Nyisní Viholom, Pot Szkalitzu, Pod Slyám, Pot Sztarí háj pod horu, Pod Vltski háj, Pod Vysnú Szkalitzu, Tóve, Tóve na prékopu, Tóve na prékopu úszke, Visné prídauki, Visní Viholom, Za Pazsitó, Za prékopó.

Mapa z roku 1860 (nezjednotený operát) obsahuje aj tieto názvy: *Cez úhorstánszki, Do potócsku, Na sztarí háj, Na záhumni, Nad prjékopú úszké, Oskola, Pod láz, Pod sztarí háj, Pod Visnú szkalicú, Pod Zajacskom, Pod zeme, Podlászom, Pri velkom járku, Siroké, Vetsi háj, Tóve, Viséj dedine, Visná Szkalicza, 5 názvov bolo nečitateľných.*

Pri objasňovaní starých chotárných názvov často pomôže **etymológia** (ved. odbor skúmajúci pôvod slov), pri novších obdobiah poznanie vlastníckych vzťahov a iných reálí. Analýza pôvodného významu všeobecného podstatného mena býva niekedy obťažná, pretože pôvodný tvar objektu, jeho funkcia, vlastníctvo a pod. sa mohli zmeniť. Napr. dnešný chotárny názov Brezine označuje role, lúky a cestu, motiváciou však bol brezový porast, ktorý tam pôvodne rástol.

Pri utváraní jazykového prostredia dochádza aj k vzájomnému ovplyvňovaniu jazykov, v ktorých význam rovnakých slov môže byť rozdielny. Pravdepodobne ani poltársky chotárny názov Make neboli motivovaný tým, že by sa tu bol pestoval mak siaty, ale maďarským slovom mak = žalud. Podľa informátorov kedysi rástli na týchto miestach obrovské duby; po ich vyklčovaní (v urbárskej protokoloch sa hovorí o „žíri“) sa tam siala ďatelina a neskôr obilie.

Názvy niektorých veľkých objektov – ľudských sídel, vrchov, riek a pod. – majú veľmi starý pôvod, sú ľažko vysvetliteľné a v dôsledku toho sa stávajú **predmetom tzv. ľudovej etymológie** (keď sa ľudia snažia vysvetliť pôvod názvu svojským spôsobom, bez poznania objektívnych faktov a vývinových zmien v jazyku). S podobnými pokusmi sa možno stretnúť aj pri hľadaní pôvodu osadného názvu **Poltár**, keď sa v minulosti toto pomenovanie hľadalo v spojení nesklonnej číslovky pol s vymyslenou objemovou mierou tár (čosi ako pol deci!), v inom spojení s nemeckým Teil (nárečovým tŕfom), hoci nemecká kolonizácia Poltár nezasiahla. Dnes je **staroslovansko-slovenský pôvod topónym (miestnych názvov)** **Poltár, Poltarica, ako aj Ipeľ preukázaný exaktným jazykovedným výskumom**. (Pozri príspevok Š. Ondruša).

Chotárne názvy Poltára sme získali **výpisom z 5 máp** rôznej mierky a **priamym terénnym výskumom od obyvateľov Poltára**. Časť názvov má pôvodnú nárečovú podobu, časť z nich je rôzne zdeformovaná a ich podoba nie je celkovo ujednotená ani medzi domácimi obyvateľmi. Názvy získané z máp sú zapísané v spisovnom jazyku (sú štandardizované), ale aj medzi nimi sa prejavuje značná rozkolísanosť.

Keďže časťami súčasného mesta Poltár sú dnes aj pôvodne samostatné obce **Slaná Lehota** (od roku 1964) a **Zelené** (od roku 1966), pri výskume toponymie sme sa sústredili aj na ne. Chotárne názvy Zeleného a Slanej Lehoty sme získali výpisom z katastrálnych máp.² Jednotlivé zápisť sme prevzali v pôvodnej podobe (aj s chybami a zápismi). Niektoré podoby chotárných názvov nesú pečať chybných prepisov českých geodetov a úradníkov (Stará Ipeľ, Prosrednie pole), pretože excerptované mapy boli reambulované r. 1930, resp. r. 1933.

2. 3. MOTIVÁCIA CHOTÁRNÝCH NÁZVOV

Časť zo zozbieraných chotárných názvov tvoria názvy motivované **pôvodným porastom**: *Agáčoš, Brezine, Cerine aj Cerinske lúke, Javšovine, Oreche, Make, Šuška taňa*; názov ďalších bol motivovaný vlastnosťou objektu: *Hrubie lavičke, Kraťine, Machuľina* (neudržiavaná cesta, na ktorej boli „víťek, bola v planon stave“), *Štiepka (SL), Starei háj, Starei Ipeľ, Velkú járok, Veľku pole, Viholom*.

Časť názvov pochádza zo **všeobecných podstatných mien**. Tým, že začali označovať jediný objekt v určitom okolí, stali sa vlastnými menami na označenie jednotlivých objektov: *Čertas* (čierťaz = hranica), *Diele, Ďielce* (Ďieuce), *Drahe I, Drahe II* (draha = chodník, cesta – Majtán, 1996, s. 62), *Háj (Z), Hájike, Kosteľisko, Laz (Z), Močar, Konopiská, Pustaňa, Ribňík, Skaľica, Tóve, Tóvik* (z maď. tó = jazero). Niektoré názvy vznikli **prenesením významu** (metaforou): *Betlehem, Klinčok, Kozel (SL), Kozí chrabiet, Líšcie diere, Stráš, Vílet, Viselice*.

Veľkú skupinu vo všeobecnosti tvoria chotárne názvy, v ktorých je vyjadrený **vlastnícky** (posesívny) **vzťah**. Niektoré názvy obsahujú mená pôvodných majiteľov a svoju podobu nezmenia ani po niekoľkonásobnej zmene majiteľa. Do skupiny chotárných názvov spojených s menami majiteľov patria tieto: *Barabáška, Baratouskuo, Bíska* (podľa veľkostatkára Bísa), *Frankov hún, Lacove dolina, Lacove pustaňa, Paukáš, Bránov vrch (SL)* a i. Sem možno

zaradiť aj názvy, ktoré vyjadrujú vzťah ku skupine majiteľov, k obci a pod.: *Cirkevná zem, Kňazouka, Kúpna baňa, Kúpna hora, Mlenskí potok, Urbár, Urbársko, Želiersky majetok, Zemenskuo* (Z).

Dalšiu časť chotárných názvov tvoria pomenovania označujúce objekty nepriamo, **pomocou iného dominantného motívu**. Ide o predložkové a predponové tvary alebo o tvary označujúce polohu (nižná, vyšná, dolná, horná a pod.). V Poltári sme zaznamenali takéto chotárne názvy: *Do Brezín, Medzi cestámi, Na drahách, Na Prievalie, Višná Prievranka, Nižná Prievranka, Nižnuo pole, Pod huorkou, Pod orechámi, Ponat Tabán, Pot zemejmi, Višná Skalica, Nižná Skalica, Pot Skalicou, Za priekopou, Pot cinterínon, Pod hájon, Pot Kozin chrpton, Pot Vlčkin hájon, Pri veľkon járku, Pot stareň hájon, Pod Zajačkon, Pri cinteríne, Više dedine, Pri ribníku, Pod Viholomon, V ľahockon, Za húnmi, Za húne, Za priekopou, Za járkon* (Z); v susedstve s kalinovským chotárom: *Nižní Borčok, Višný Borčok, Pod Hrádok*.

Jednotlivé objekty v teréne nemusia mať vždy len jeden názov. Vývinom, zmenou tvaru, funkcie, porastu, prípadne zmenu majiteľa sa môže zmeniť motivácia názvu a vznikne situácia, že jeden **objekt má dve i viac pomenovaní**. Tak vznikla napríklad dvojica *Starej háj – Baratouskuo*, ktorá označuje jeden a ten istý objekt. Aj názvy typu *Barabáška, Balajka, Vajsovuo, Káčaňove* a pod. tvoria dvojicu k pôvodným dvojslovňom (pôvodne mohli mať napr. tvary: *Barabášová lúka, Káčaňove lúka a pod.*).

V vývine pomenovaní vznikajú aj **názvy známe len úzkemu okruhu ľudí**, napr. rodine, poľovníkom, rybárom, deťom, mládeži atď. Takéto názvy sa označujú ako **mikrosociálne toponymá** (Krško, 1998). Môže sa stať, že niektoré názvy prekročia hranicu mikrosociety (napr. rodiny) a stanú sa všeobecne známymi a akceptovanými.

Uchovanie chotárných názvov by sa malo stať samozrejmým záujmom ľudí, ktorí prejavujú kladný vzťah k svojmu rodisku. Naši predkovia nám odkázali bohatstvo ducha, svojho umu i videnia a vnímania sveta. Snažme sa toto bohatstvo uchovať i rovniať pre generácie, ktoré prídu po nás.

2.4. CHOTÁRNE NÁZVY POLTÁRA, SLANEJ LEHOTY A ZELENÉHO V DOKUMENTOCH

Mapa č. 1:

Balajka, Čierfaž, Kanada, Kúpna hora, Lehotská stráň – *V ľahockon*, Líščie diery, Piesok, Pod starým hájom – *Pot stareň hájon*, Pod záhradou – *Pod záhradou*, Poltarica – potok – *Povtarica*, Potôčik – *Potočok* (role), Pri rybníku (*pôvodne Tóve – mad. Tó = jazero*), Prievranka, Smrečina, Starý háj – *Starej háj*, Tabán, Urbárska hora, Výlet, Výšov vršok, Výšova dolina.

Mapa č. 2:

Baniská, Breziny – *Brezine*, Cibička, Diely – *Diele*, Dolina, Frankov hún, Hájiky – *Hájike*, Ipeľ – *Ípeľ*, Klinček – *Klinčok*, Kostolisko – *Kostelisko*, Maky – *Make*, Pažíť, Poltarica – *Povtarica* (potok aj dolina), Starý Ipeľ – *Starej Ípeľ*, Šuška – *Šuška taňa* (mad. taňa = osada), Viselice.

Mapa č. 3 (ide prevažne o chotárne názvy zo styku Poltára a Zeleného):

Blatiny, Háj, Hún, Ipeľ, Kút, Laz, Medzi cestami – *Medzi cestámi*, Mlynský potok – *Mlenský potok*, Močiar – *Močar*, Pod agáčmi, Pod cintorínom – *Pot cinterínon*, Pod hájom – *Pot hájon*, Podháj, Podskalica, Poštárka, Pri cintoríne – *Pri cinteríne*, Rybník, Skalica, Starý Ipeľ – *Starej Ípeľ*.

Mapa č. 4 (SL):

Branov vrch – *Bránov vrch*, Kozel, Poltarica, Štiepka. Z ďalších zaznamenaných chotárných názvov: Pri malej studni, Konopnice, Vyšné lúke, Nižné lúke, V potočku.

Mapa č. 5:

Breziny – *Brezine*, Cibička – *Cibička*, Diely – *Diele*, Dolina, Hájiky – *Hájike*, Ipeľ – *Ípeľ*, Klinček – *Klinčok*, Kozí chrbát – *Kozí chrbiet*, Lacova samota (*pustatina*), Maky – *Make*, Podskalica, Poltarica – *Povtarica*, Šuška – *Šuška taňa*, Veselice (v mape opravené na Viselice) – *Viselice*.

Chotárne názvy – výpis z pozemkovej knihy:

Pod Vyholomom, Viselice, Pod zajačok, Breziny, Diely, Kúpna hora, Rybník, Bíska, Želiarsky majetok, Skalica, Pod Skalicou, Vlčký háj, Kňazovka, Veľké pole, Kostolisko, Šuška taňa, Hájiky, Za priekopou, Potočok, Ceriny, Tóvy – novšie Rybník, Prievranka, Zlievce, Nižné pole, Dielce, Močiar, Za humny, Pod hôrkou, Jelšoviny, Maky, Urbárske, Veľký jarok, Frankov hún, Krp (lúky), Štiepka (hora), miestne časti: Pivár,

Na pustatine, Tabán, Na stráži, Šarampov, Starý Šarampov, Pod Skalicou.

Ďalšie chotárne názvy – podľa terénnego výskumu:

Baniská (fažil sa tam piesok), Barabáška (lúka), Baratovskô, Betlehem (miestna časť), Bíska (rovinatá hora a pasienky s fažbou – kúpená od veľkostatkára Bísa, ktorý mal kaštieľ na Dolnej Prievrane), Brezine (dnes role, lúky), Cerine (hora – kopala sa hlina „na malie škríble a hrnce“), Cerine (lúky) Cibička, Cirkevná zem, Čerfaž (miesto v urbárskej hore, kde bolo prvé poltárské futbalové ihrisko, neskôr strelnica Zväzarmu), Dievce, Frankov hún, Hájike, Javšovine, Jarmočisko, Károľ, Klínčok (podľa tvaru - spája sa tam Poltarica s Ipľom), Kňazouka (role v Cerinách), Konopiská, Kosteľisko, Kozí chrabet (kopec), Kratine, Kúpeľe, Kúpna hora (kúpená od baróna Barattu), Balajka, Lahocká stráň, Líšchie d'iere, Machulina (neudržiavaná cesta, mala „vítieki, bola v planon stave, tan sa machľelo“), Mlenský potok („bov tan mlen“), Močar, Na drahách, Nad Viholomon, Na stráni, Nižná a Vyšná Prievrana (resp. Horná a Dolná Prievrana), Pod orechámi (role, predtým tam boli veľmi staré orechy – poľná cesta lemovaná orechmi), Pod zajačkon, Pot cinferón, Pot Kozin chrp-ton, Pot starej háj, Potskačica, Pri hrabe (starý, mohutný hrab na pomedzí dvoch chotárných častí), Pustatina, Ročkárove hôrka, Stráž, Šuška taňa (orná pôda, nálezisko kaolínu pri hore Petrovec), Tabán, Tóve, V Krpi, Vaľove hôrka, Veľkô pole, Viholom, Viseľice, Vlčký háj, Urbár, Za húnmi, Šťavica, Pod dubon, Ryhavka, U Jarábeka - minerálny prameň.

Chotárne názvy Zeleného

Mapa č. 6:

Háj, Hún, Ipeľ, Laz, V rovnienskon, Na štále, Nižnie lúky, Repáš, Starej Ipeľ, Vyšnie lúky, Za jarkom, Za mlynom, Zemenské.

Chotárne názvy Slanej Lehoty

Mapa č. 7:

Árenda, Kozel, Nižnie lúke, Nižnie pole, Prostrednie pole, Štiepka, Viholomský potok, Vyšnie lúke, Vyšnie pole, Vyšný viholom, Za humny a i.

Mapa č. 8:

Čertiaž, Na Selčianskom chodníku, Poltárnicu, Pri studničke, Prostredné pole, Prostredný Vyholum, Urbárska hora, Vyšné pole, Vyšný Vyholum.

Mapa č. 9:

Árenda, Bránov vrch, (351 m n. m.) Bukovinka, Hliny, Na Selčianskom chodníku, Nižné lúky, Nižné pole, Nižný Vyholum, Poltárnicu, Potôčik, Pri studničke, Prostredné pole, Prostredný Vyholum, Starý háj, Štiepka.

Naše poděkovanie patří informátorom, ktorí vďačne a so zaujatím porozprávali o chotári rodného Poltára. Boli to: **Mária Balážová (nar. 1915)**, **Mária Dudášová (nar. 1927)**, **Ján Sabó (nar. 1911)** a **Pavel Petrus (nar. 1922)**.

Poznámky:

- 1 Jednotlivé názvy, ktoré sme získali terénnym výskumom, zapisujeme fonetickou transkripciou, teda zapisujeme aj mäkkosť hlások (bližšie pozri v kapitole *Charakteristika polútarskeho nárečia*).
- 2 Chotárne názvy Slanej Lehota a Zeleného pre lepšiu prehľadnosť označujeme skratkami (SL) a (Z).

Literatúra:

- BLANÁR, Vincent. 1996. **Teória vlastného mena.** 1. vyd. Bratislava : Veda, 1996. JANŠÁK, Štefan. 1962. **Sto rokov katastrálneho mapovania na Slovensku.** In: *Vlastivedný časopis*, 11, 1962. KRŠKO, Jaromír. 1998. **Toponymický priestor v komunikácii malých sociálnych skupín.** In: *Slovenský národopis*, 46, 1998, č. 1, s. 80 – 101.
- MAJTÁN, Milan. 1996. **Z lexiky slovenskej toponymie.** 1. vyd. Bratislava : Veda, 1996. MAJTÁN, Milan – ŽIGO, Pavol. 1999. **Hydronymia povodia Ipľa.** 1. vyd. Bratislava : Jazykovedný ústav L. Štúra SAV; Bratislava : Filozofická fakulta UK, 1999.

Excerptované mapy:

1. SLOVENSKÁ SPRÁVA GEODÉZIE A KARTOGRAFIE: Štátnej mapa 1: 5000 – odvodnená. Rimavská Sobota 8-2. 2. doplnené vydanie. Bratislava : Slovenská kartografia, n. p., 1971.
2. SLOVENSKÝ ÚRAD GEODÉZIE A KARTOGRAFIE: Štátnej mapa 1: 5000 – odvodnená. Rimavská Sobota 9-3. 2. doplnené vydanie. Žilina : Geodézia, n. p., 1978.
3. SLOVENSKÝ ÚRAD GEODÉZIE A KARTOGRAFIE: Štátnej mapa 1: 5000 – odvodnená. Rimavská Sobota 9-2. 2. doplnené vydanie. Žilina : Geodézia, n. p., 1974.
4. SLOVENSKÝ ÚRAD GEODÉZIE A KARTOGRAFIE: Základná mapa ČSSR 1: 10 000. 36-44-08. Bratislava : Slovenská kartografia, n. p., 1982.
5. SLOVENSKÝ ÚRAD GEODÉZIE A KARTOGRAFIE: Základná mapa ČSSR 1: 10 000. 36-44-12. Bratislava : Slovenská kartografia, n. p., 1981.
6. Katastrálna mapa obce Zelené 1 : 2 880 (Otisk katastrálnej mapy z pôvodného měření v r. 1868. Vyhotovené methodou měřického stolu, reambulované v r. 1930).
7. Katastrálna mapa obce Slaná Lehota 1 : 2 880 (Otisk katastrálnej mapy z pôvodného měření v r. 1868. Vyhotovené methodou měřického stolu, reambulované v r. 1933).
8. SLOVENSKÝ ÚRAD GEODÉZIE A KARTOGRAFIE: 1: 2 000 - stav polohopisu k 20. 7. 1992. Rimavská Sobota 8-1/1. Žilina : Geodézia, 1994.
9. SLOVENSKÝ ÚRAD GEODÉZIE A KARTOGRAFIE: 1: 2 000 - stav polohopisu k 20. 7. 1992. Rimavská Sobota 8-1/3. Žilina : Geodézia, 1994.